EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

20. november 2008 *

Kohtuasjas C-1/07,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Landgericht Siegen'i (Saksamaa) 29. novembri 2006. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 3. jaanuaril 2007, kriminaalmenetluses, milles süüdistatav on

Frank Weber,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees A. Rosas (ettekandja), kohtunikud J. Klučka, U. Lõhmus, P. Lindh ja A. Arabadjiev,

kohtujurist: Y. Bot,
kohtusekretär: R. Grass,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– F. Weber, esindaja: *Rechtsanwalt* W. Säftel,

– Itaalia valitsus, esindaja: I. M. Braguglia, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino,

– Portugali valitsus, esindaja: L. Inez Fernandes,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: G. Braun ja N. Yerrell,

olles 17. juuli 2008. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/439/EMÜ juhilubade kohta (EÜT L 237, lk 1; ELT eriväljaanne 07/01, lk 317), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 447; edaspidi „direktiiv 91/439”) tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud kriminaalmenetluses, milles süüdistatav on F. Weber juhiloata sõidukijuhtimise eest Saksamaal 6. jaanuaril 2006.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigus

3 Direktiivi 91/439 põhjenduses 1 on öeldud:

„[Ü]hise transpordipoliitika eesmärkide saavutamiseks ja maanteeliikluse turvalisuse parandamiseks ning selliste isikute liikumise hõlbustamiseks, kes asuvad elama muus liikmesriigis kui selles, kus nad sõidueksami sooritasid, [tuleks kasutusele võtta] siseriikliku juhiloa ühenduse mudel, mida liikmesriigid vastastikku tunnustavad ja mille vahetus ei ole kohustuslik". [täpsustatud tõlge]

4 Direktiivi põhjenduses 4 on märgitud:

„[L]iiklusohutust arvesse võttes tuleks ette näha juhilubade väljastamise miinimumnõuded".

5 Direktiivi 91/439 viimane põhjendus täpsustab:

„[L]iiklusohutuse ja liiklusega seotud põhjustel peaksid liikmesriigid suutma kohaldada juhilubade äravõtmist, peatamist ja tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid kõigi loaomanike suhtes, kelle peamine elukoht on nende territooriumil”.

6 Direktiivi artikli 1 lõige 2 sätestab:

„Liikmesriikide väljastatud juhilubasid tunnustatakse vastastikku.”

7 Direktiivi 91/439 artikli 7 lõike 1 punktides a ja b on juhiloa väljastamise tingimustena ette nähtud, et juhiluba väljastatakse isikutele:

„a) kes on sooritanud oskuste ja käitumise eksami ja teooriaeksami ning kelle tervislik seisund vastab nõuetele II ja III lisa sätete kohaselt;

b) kelle peamine elukoht on juhiloa väljastava liikmesriigi territooriumil või kes suudab tõendada, et ta on seal õppinud vähemalt kuus kuud.”

8 Direktiivi 91/439 artikli 7 lõige 5 sätestab:

„Igal isikul võib olla ainult ühe liikmesriigi väljastatud juhiluba”

9 Direktiivi artikli 8 lõikes 2 ja lõike 4 esimeses lõigus on ette nähtud:

„2. Kui kriminaalõiguse ja politsei tegevust käsitlevate õigusaktide territoriaalsuse põhimõttest ei tulene teisiti, võib teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku alalise elukoha liikmesriik tema suhtes kohaldada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid ja vajaduse korral selleks juhiloa vahetada.

[…]

4. Liikmesriik võib keelduda ükskõik millise teises liikmesriigis väljastatud juhiloa kehtivuse tunnustamisest sellise isiku puhul, kelle suhtes tema territooriumil kohaldatakse mõnda lõikes 2 nimetatud meedet.”

Siseriiklik õigus

10 Liiklusseaduse (Straβenverkehrsgesetz) põhikohtuasjale kohaldatava versiooni (*BGBl*. 2006 I, lk 1958; edaspidi „StVG") § 3 lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Juhilubasid väljastav ametiasutus peab võtma juhiloa ära, kui isik ei ole sobiv sõidukeid juhtima. Välismaise juhiloa korral tähendab juhiloa äravõtmine – isegi kui see toimub muude sätete alusel – Saksamaal juhiloa kasutamise õigusest ilma jätmist. § 2 lõikeid 7 ja 8 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

2. Juhiloa äravõtmisega kaotab isik juhtimisõiguse. Välismaise juhiloa korral jääb isik juhiloa äravõtmisel ilma juhtimisõigusest riigi territooriumil […]".

11 StVG § 21 lõige 1 sätestab:

„1) Isikule, kes:

1. juhib sõidukit, ilma et tal oleks nõutavat juhiluba, või kellele on sõiduki juhtimine keelatud karistusseadustiku § 44 või käesoleva seaduse § 25 alusel,

võib mõista kas kuni üheaastase vangistuse või rahatrahvi."

12 18. augusti 1998. aasta Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straβenverkehr'i (Fahrerlaubnis-Verordnung) (määrus isikute liiklusesse lubamise kohta ehk juhiloamäärus; *BGBl.* 1998 I, lk 2214; edaspidi „FeV") (14. juuni 2006. aasta määrusega muudetud versioonis) § 28 lõiked 1, 4 ja 5 sätestavad:

„1) Kehtiva [Euroopa Liidu] või [Euroopa Majanduspiirkonna (edaspidi „EMP")] liikmesriigis väljastatud juhiloa omanikud, kelle peamine elukoht § 7 lõike 1 või 2 tähenduses on Saksamaa Liitvabariigis, võivad, välja arvatud lõigetes 2–4 sätestatud juhtudel, oma õiguste piires juhtida sõidukit selles riigis. Saksamaal tunnustatakse ka välismaiste juhilubadega seotud tingimusi. Kui ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse nimetatud juhilubade suhtes käesoleva määruse sätteid.

[…]

4) Lõikes 1 viidatud õigus ei kehti [liidu] ega EMP juhilubade omanike suhtes,

[…]

3) kelle suhtes on kohus Saksamaa territooriumil kohaldanud juhiloa ajutise või lõpliku äravõtmise meedet või kelle suhtes ametiasutus on teinud otsuse kohaldada viivitamatult täitmisele kuuluvat või lõplikku juhiloa äravõtmise meedet, või kellele on lõpliku otsusega keeldutud juhiluba väljastamast, või kelle juhiluba on ära võetud mitte ainult selle tõttu, et nad vahepeal sellest loobusid, […]

[…]

5) Pärast seda, kui on tehtud lõike 4 punktides 3 ja 4 nimetatud otsused, antakse õigus kasutada [liidu] või EMP juhiluba taotlejale siis, kui sõiduki juhtimise õiguse äravõtmise või selle taotlemise keelamise põhjused on kadunud. […]"

13 FeV § 46 lõige 1 näeb ette:

„Kui ilmneb, et juhiloa omanik ei ole sobiv sõidukeid juhtima, peab juhilubasid väljastav ametiasutus juhiloa temalt ära võtma. Kõnealust sätet kohaldatakse eelkõige haiguse või võimetuse korral lisade 4, 5 ja 6 tähenduses, või kui on tegemist liiklusseadustiku või karistusseadustiku raskete või korduvate rikkumistega, mille puhul isikut ei saa pidada sobivaks sõidukit juhtima."

14 FeV § 46 lõige 5 sätestab:

„Juhiloa äravõtmisega kaotab isik juhtimisõiguse. Välismaise juhiloa korral jääb isik juhiloa äravõtmisel ilma juhtimisõigusest riigi territooriumil."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

15 18. septembril 2004 tuvastati, et Saksamaal elav Saksa kodanik F. Weber oli sõiduki juhtimisel joovastavate ainete (kanepi ja amfetamiini) mõju all. Kreis Siegen-Wittgensteini 17. novembri 2004. aasta halduskorras tehtud otsusega, mis jõustus 4. detsembril 2004, määrati talle selle rikkumise eest trahv ja peatati tema Saksa juhiloa kehtivus üheks kuuks.

16 Karlovy Vary (Tšehhi Vabariik) kohalik ametiasutus väljastas 18. novembril 2004 F. Weberile A1-, A-, B- ja AM-kategooria juhiloa, kehtivusega kümme aastat. Juhiloale oli märgitud selle saamiseks nõutava eksami sooritamise kuupäev, st 16. november 2004.

17 Ordnungsamt des Kreises Siegen-Wittgenstein teatas F. Weberile 7. jaanuari 2005. aasta kirjas, et 18. septembril 2004 tuvastatud rikkumise tõttu kontrollitakse tema sobivust sõidukijuhtimiseks. F. Weber esitas oma Saksa juhiloa pädevatele ametiasutusele 2005. aasta veebruaris.

18 17. märtsi 2005. aasta otsusega, mis jõustus 6. aprillil 2005, otsustas Ordnungsamt des Kreises Siegen-Wittgenstein StVG § 3 lõike 1 ja FeV § 46 lõike 1 alusel F. Weberilt Saksa juhiloa ära võtta, misläbi kaotas F. Weber StVG § 3 lõike 2 ja FeV § 46 lõikest 5 tulenevalt õiguse Saksamaal sõidukit juhtida.

19 Amtsgericht Siegeni 22. augusti 2006. aasta otsusega mõisteti F. Weber StVG § 21 alusel süüdi politsei poolt 6. jaanuaril 2006 läbi viidud kontrollimisel tuvastatud rikkumise, st juhiloata sõidukijuhtimise eest.

20 F. Weber kaebas kohtuotsuse edasi Landgericht Siegenis, taotledes õigeksmõistmist põhjendusega, et kuna talle on väljastatud Tšehhi juhiluba, on tal direktiivi 91/439 artikli 1 lõikes 2 sätestatud põhimõtte kohaselt, mis näeb ette liikmesriikides väljastatud juhilubade vastastikuse tunnustamise, jätkuvalt õigus sõidukit juhtida.

21 Neil asjaoludel otsustas Landgericht Siegen menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi 91/439 artikli 1 lõiget 2 selle koostoimes artikli 8 lõigetega 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik ei saa jätta oma territooriumil tunnustamata teises liikmesriigis väljastatud juhiloast tulenevat juhtimisõigust ega selle juhiloa kehtivust põhjusel, et esimesena nimetatud liikmesriigis on juhiluba selle omanikult ära võetud pärast seda, kui talle on teises liikmesriigis välja antud niinimetatud „teine" […] [l]iidu juhiluba ja kui juhiloa äravõtmine oli tingitud sündmusest või õigusvastasest käitumisest, mis leidis aset enne juhiloa väljastamist teises liikmesriigis?"

Eelotsuse küsimus

22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada sisuliselt seda, kas direktiivi 91/439 artikli 1 lõiget 2 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega oleks vastuolus see, kui liikmesriik keelduks oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud juhiloast tulenevat juhtimisõigust ning seega selle juhiloa kehtivust, kui selle juhiloa omanikult on esimesena nimetatud liikmesriigis võetud juhiluba ära pärast seda, kui talle teine juhiluba väljastati, kuid karistusena rikkumise eest, mis tuvastati enne nimetatud kuupäeva.

23 F. Weber väidab Euroopa Kohtu praktikale tuginedes (6. aprilli 2006. aasta määrus kohtuasjas C-227/05: Halbritter, ja 28. septembri 2006. aasta määrus kohtuasjas C-340/05: Kremer) põhimõtteliselt, et liikmesriik saab teise liikmesriigi väljastatud juhiloa tunnustamisest keelduda vaid niisuguste rikkumiste korral, mis on toime pandud pärast teise liikmesriigi poolt juhiloa väljastamist.

24 Itaalia valitsus ja Euroopa Ühenduste Komisjon on seevastu seisukohal, et niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas käsitletu on liikmesriigil õigus keelduda teise liikmesriigi poolt väljastatud juhiloa kehtivust tunnustamast ka juhtudel, kui keeldumise põhjuseks on rikkumine, mis on toime pandud enne selle juhiloa väljastamise kuupäeva.

25 Portugali valitsus leiab, et direktiivi 91/439 artikli 8 lõigetega 2 ja 4 on konkreetselt soovitud ennetada neid ohtusid, mis tulenevad niisuguste isikute käitumisest, kelle juhiloa kehtivus on ühes liikmesriigis peatatud, kuid kes omandavad teises liikmesriigis teise juhiloa, samas kui on pooleli isiku sõidukijuhtimise sobivuse kontrollimise menetlus, mille tulemusena võidakse talt juhtimisõigus ära võtta.

26 Kõigepealt tuleb meenutada, et direktiivi 91/439 artikli 1 lõikes 2 sätestatud üldine põhimõte, mis näeb ette liikmesriikides väljastatud juhilubade vastastikuse tunnustamise, on kehtestatud eelkõige selleks, et hõlbustada selliste isikute liikumist, kes asuvad elama muus liikmesriigis kui see, kus nad sõidueksami sooritasid (vt eelkõige 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-476/01: Kapper, EKL 2004, lk I-5205, punkt 71; 26. juuni 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-329/06 ja C-343/06: Wiedemann ja Funk, EKL 2008, lk I-4635, punkt 49, ja otsus liidetud kohtuasjades C-334/06–C-336/06: Zerche jt, EKL 2008, lk I-4691, punkt 46).

27 Selgelt väljakujunenud kohtupraktika kohaselt näeb artikli 1 lõige 2 ette liikmesriikide väljastatud juhilubade vastastikuse tunnustamise ilma ühegi formaalsuseta. See säte paneb liikmesriikidele selge ja täpse kohustuse, mis ei jäta selle kohustuse täitmiseks võetavate meetmete osas mingisugust kaalutlusruumi (vt selle kohta 29. oktoobri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-230/97: Awoyemi, EKL 1998, lk I-6781, punktid 41 ja 42; eespool viidatud kohtuotsus Kapper, punkt 45; eespool viidatud kohtuotsus Wiedemann ja Funk, punkt 50, ning eespool viidatud kohtuotsus Zerche jt, punkt 47).

28 Siiski võimaldavad direktiivi 91/439 artikli 8 lõiked 2 ja 4 liikmesriikidel teatud tingimustel, eelkõige liiklusohutusega seotud põhjustel, kohaldada juhtimisõiguse piiramist ja peatamist või juhiloa äravõtmist ning kehtetuks tunnistamist käsitlevaid siseriiklikke õigusnorme kõigi loaomanike suhtes, kelle peamine elukoht on nende territooriumil, ja keelduda tunnustamast isikule teises liikmesriigis väljastatud juhiloa kehtivust, kui isiku suhtes on riigi enda territooriumil kohaldatud ühte nimetatud meetmetest.

29 Euroopa Kohus on selles küsimuses korduvalt meenutanud, et direktiivi 91/439 artikli 8 lõike 4 esimene lõik on erand juhilubade vastastikuse tunnustamise üldpõhimõtte suhtes ning seetõttu tõlgendatakse seda kitsalt (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsused Wiedemann ja Funk, punkt 60, ning Zerche jt, punkt 57).

30 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt esitatud täpsustustest nähtub, et päeval, mil F. Weber omandas Tšehhi juhiloa, st 18. novembril 2004, oli tema Saksa juhiloa kehtivus 17. novembril 2004 tehtud ja 4. detsembril 2004 jõustunud otsusega üheks kuuks peatatud. Pärast seda, kui F. Weber oli omandanud Tšehhi juhiloa, võeti talt 17. märtsil 2005 ära juhtimisõigus. Pealegi on selge, et asjaolud, mis olid aluseks nii F. Weberi juhtimisõiguse peatamisele kui ka selle äravõtmisele, tuvastati 18. septembril 2004, st enne Tšehhi juhiloa väljastamist.

31 Ei saa asuda seisukohale, et direktiiv 91/439 näeb ette kohustuse tunnustada niisugustel asjaoludel väljastatud juhiloa kehtivust.

32 Euroopa Kohus on varem väljendanud seisukohta, et liikmesriik saab direktiivi 91/439 artikli 8 lõikest 2 tulenevat pädevust – võtta isikult mõne teise liikmesriigi poolt väljastatud juhiluba ära siseriiklike õigusnormide alusel – kasutada vaid tuginedes juhiloa omaniku käitumisele pärast selle juhiloa omandamist (vt eespool viidatud kohtuotsused Wiedemann ja Funk, punkt 59, ning Zerche jt, punkt 56, ning eespool viidatud kohtumäärused Halbritter, punkt 38, ja Kremer, punkt 35).

33 Eespool viidatud kohtumääruses Kremer ei lisandunud huvitatud isiku suhtes kohaldatud juhiloa äravõtmise meetmele keeldu uue loa omandamise osas. Eelmises punktis nimetatud muude otsuste aluseks olnud kohtuasjades oli juhiloa äravõtmisele lisandunud uue loa omandamise keeluaeg uue juhiloa väljastamise kuupäevaks juba möödunud.

34 Neid kaalutlusi arvestades on Euroopa Kohus asunud seisukohale, et liikmesriik võib kasutada direktiivi 91/439 artikli 8 lõikes 2 ette nähtud pädevust vaid huvitatud isiku niisuguse käitumise tõttu, mis on aset leidnud pärast teise liikmesriigi juhiloa omandamist. See säte ei võimalda peamise elukoha liikmesriigil keelduda tunnustamast mõne teise liikmesriigi väljastatud juhiluba ainuüksi seetõttu, et selle juhiloa omanikult on peamise elukohta liikmesriigis eelmine juhiluba ära võetud (eespool viidatud kohtuotsused Wiedemann ja Funk, punkt 66, ning Zerche jt, punkt 63).

35 Põhikohtuasjas on siiski tegemist teistsuguse olukorraga. Esiteks – sel ajal, kui F. Weber omandas Tšehhi juhiloa, oli tema Saksa juhiloa kehtivus Saksamaa pädevate ametiasutuste otsusega peatatud. Teiseks – pärast Tšehhi juhiloa väljastamist võeti talt juhtimisõigus ära karistusena samade asjaolude eest, mis olid olnud aluseks ka tema juhiloa kehtivuse peatamisele.

36 Niisuguses olukorras tuleb nentida, et juhul kui isikult on pärast juhiloa kehtivuse peatamist karistusena samade asjaolude eest võetud ära juhtimisõigus, on nii liikmesriigi pädevad ametiasutused kui ka kohtud direktiivi 91/439 artikli 8 lõike 4 alusel kohustatud eranditult ja kategooriliselt keelduma tunnustamast niisuguse juhiloa kehtivust, mille see isik – kelle juhiloa kehtivus on selles liikmesriigis peatatud – on omandanud mõnes teises liikmesriigis (vt selle kohta 3. juuli 2008. aasta määrus kohtuasjas C-225/07: Möginger, punkt 41). Selles suhtes ei oma tähtsust asjaolu, et otsus juhtimisõiguse äravõtmiseks on tehtud pärast uue juhiloa väljastamise kuupäeva, kuna seda meedet õigustavad asjaolud olid olemas ka sel kuupäeval (vt *a contrario* eespool viidatud kohtuotsus Kapper, punkt 74).

37 Teistsugune tõlgendus muudaks sisutuks direktiivi 91/439 artikli 8 lõike 4 esimese lõiguga liikmesriigile antud pädevuse keelduda tunnustamast niisuguse juhiloa

kehtivust, mille isik, kellelt on selles liikmesriigis juhtimisõigus ära võetud, on omandanud mõnes teises liikmesriigis.

38 Nagu kohtujurist on ettepaneku punktis 42 märkinud, on üksnes see liikmesriik, kelle territooriumil on rikkumine toime pandud, pädev seda rikkumist sanktsioneerima, võttes sellelt isikult ära kas juhiloa või siis juhtimisõiguse, ning otsustades, kas selle meetmega kaasneb või ei kaasne uue juhiloa taotlemise keeluaeg.

39 Kui liikmesriik peaks olema kohustatud tunnustama mõne teise liikmesriigi väljastatud juhiloa kehtivust põhjendusel, et juhiloa omanik ei ole esimesena nimetatud liikmesriigi territooriumil pärast selle loa väljastamise kuupäeva ühtki rikkumist toime pannud, samas kui temalt on juhtimisõigus ära võetud väljastamisele eelnenud asjaolude tõttu, julgustataks sellega isikuid, kes on pannud toime rikkumise, mille eest võidakse juhiluba ära võtta, siirduma viivitamatult mõnda teise liikmesriiki, eesmärgiga vältida niisuguste rikkumiste haldus- ja karistusõiguslikke tagajärgi, ning kahjustaks lõppastmes juhilubade vastastikuse tunnustamise korra aluseks olevat usaldust.

40 Lisaks, nagu komisjon kirjalikes märkustes rõhutas, kahjustaks F. Weberile Tšehhi ametiasutuste poolt väljastatud juhiloa kehtivuse tunnustamine niisuguses olukorras, nagu on käsitletud põhikohtuasjas, kus F. Weberil oli selle loa väljastamise kuupäeval endiselt olemas Saksa juhiluba, nii direktiivi 91/439 eesmärki kui ka selle artikli 7 lõiget 5, mille kohaselt võib isikul olla ainult ühe liikmesriigi väljastatud juhiluba.

41 Järelikult tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 91/439 artikli 1 lõiget 2 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik keeldub oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud juhiloast tulenevat juhtimisõigust, kui selle juhiloa omanikult on esimesena nimetatud liikmesriigis juhiluba ära võetud, kuigi otsus äravõtmise kohta on tehtud pärast teise

juhiloa väljastamist, kuna luba omandati esimesena nimetatud liikmesriigi väljastatud loa kehtivuse peatumise ajal ning nii kehtivuse peatamise kui ka juhiloa äravõtmise aluseks olnud põhjused esinesid ka teise juhiloa väljastamise kuupäeval.

Kohtukulud

42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/439/EMÜ juhilubade kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1882/2003, artikli 1 lõiget 2 ning artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik keeldub oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud juhiloast tulenevat juhtimisõigust, kui selle juhiloa omanikult on esimesena nimetatud liikmesriigis juhtimisõigus ära võetud, kuigi otsus äravõtmise kohta on tehtud pärast teise juhiloa väljastamist, kuna luba omandati esimesena nimetatud liikmesriigi väljastatud loa kehtivuse peatumise ajal ning nii kehtivuse peatamise kui ka juhiloa äravõtmise aluseks olnud põhjused esinesid ka teise juhiloa väljastamise kuupäeval.

Allkirjad